

Opatření obecné povahy
nabylo účinnosti dne: 15.9.2014 /



Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 1
118 11 Praha 1

telefon: 257 085 111
fax: 224 318 155
e-mail: posta@mkcr.cz



Zveřejněno dne: 1.9.2014

Sejmuto dne: 15.9.2014

Č.j.: MK 41676/2014 OPP



Opatření obecné povahy č. 7/2014, o prohlášení části krajinného celku – území Bečovska za památkovou zónu

Ministerstvo kultury, jako příslušný správní orgán, podle § 6 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., a § 171 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), vydává opatření obecné povahy, kterým

prohlašuje

**část krajinného celku - území Bečovska (okres Karlovy Vary), k.ú. Bečov nad Teplou,
za památkovou zónu.**

Článek 1 Předmět ochrany

Předmětem ochrany v památkové zóně Bečovsko je kulturní krajina dokladující kontinuální vývoj kulturní krajiny se zastoupením pozůstatků kulturních a přírodních prvků včetně dokladů historického využívání a utváření terénu a doprovodných staveb, jejímiž kulturními hodnotami jsou cesty, tarasy, zídky, brody, mosty, historické popravěště, relikty mlýnů a vodních děl, drobná architektura, a další historické architektonicky významné stavby a kulturní památky, národní kulturní památka Hrad Bečov nad Teplou, památková zóna Bečov nad Teplou, historické vlakové nádraží, židovský hřbitov, letní sídlo rodiny Beaufort –

Spontin, tzv. vila Komtesa, Bečovská botanická zahrada, stromořadí lip, soubor památných stromů, významné prvky lesních porostů a základní skladebná struktura trvalých porostů.

Článek 2 Podmínky ochrany

1) K zajištění památkové ochrany památkové zóny a jejího prostředí, které se sídly, architektonickými soubory, jednotlivými památkovými objekty, strukturou pozemků, komunikacemi, vodními plochami, vodními toky, trvalými porosty, vykazují významné kulturní hodnoty, se stanovují tyto podmínky ochrany:

- a) využití pozemků musí být v souladu s jejich historickým charakterem a kapacitními a technickými možnostmi,
- b) veškeré úpravy veřejných prostranství, ploch, staveb a objektů v zastavěném území památkové zóny a veškeré zásahy v nezastavěném území památkové zóny nesmí poškodit předmět ochrany a musí směřovat k zachování kulturních hodnot památkové zóny vymezených v článku 1,
- c) při rozhodování o nové výstavbě, modernizaci objektů a přestavbě musí půdorysné a výškové uspořádání staveb, hmotové řešení objektů, členění fasád a použité materiály respektovat charakter a měřítko dochované zástavby charakteristické pro obec, na jejímž území se památková zóna nachází. Významné dominanty v území a pohledy na ně musí být zachovány.

2) Podmínky ochrany památkové zóny stanovené v odstavci 1 se nevztahují na lesní hospodaření, pokud se na dotčeném lesním majetku hospodaří podle schváleného lesního hospodářského plánu nebo lesní hospodářské osnovy.

Článek 3 Vymezení hranice památkové zóny

Hranici památkové zóny Bečovsko vymezuje k. ú. Bečov nad Teplou (**601268**), tj začíná na severu u silnice I/20 na Karlovy Vary u p.p.č. 3331/1 a 3331/3, pokračuje podél p.p.č. 908 východním směrem, přechází řeku Teplá p.p.č. 3204/2, železniční trať p.p.č. 3240, vede podél p.p.č. 3219, 905/1, 905/2, pokračuje podél p.p.č. 3175, 3064/1 na jihovýchod do sedla Nad Vodnou směrem k Liščí louce, vede podél p.p.č. 3169, stáčí se na jih podél p.p.č. 3168, pokračuje po hrázi rybníka p.p.č. 3166 a dále podél p.p.č. 3166 k rozcestí u Tří Křížů. Z rozcestí U Tří Křížů pokračuje hranice jižním směrem podél p.p.č. 3068/1 mezi Druhým a Třetím Bečovským rybníkem. Hranice pokračuje stále jižním směrem po lesní cestě podél p.p.č. 3112, vede podél p.p.č. 3163, přechází cestu a silnici I/20 ve směru na Toužim p.p.č. 3164/2. Stáčí se jihozápadním směrem severně od zastavěného území Nových Domků a Chodova podél p.p.č. 2920/3, 2920/2, 2920/4, přechází p.p.č. 2877/52, pokračuje podél p.p.č. 2877/65, 2877/61, 2877/27, 2877/26, 2877/54, 2877/15, 2877/14, 2877/4, 2896/1, 2896/5, opět 2896/1, 2896/2, 2896/4, 2896/3 a 2897/1 k silnici III. třídy do Teplé p.p.č. 3149/8. Dále hranice pokračuje směrem k vrchu Homolka podél p.p.č. 2400/31, 2400/30, 2400/37, 2400/32, 2400/54, 2400/18, 2400/34. Před vrchem se stáčí k jihu podél p.p.č. 2400/45, 2400/51 a 2400/1. Hranice pokračuje dál západním směrem stále podél p.p.č. 2400/1 a dál vede podél p.p.č. 2270, 2400/1, 2254/2 a 2254/3, 2254/1, 2247/1, 2247/2, opět 2247/1, pokračuje podél p.p.č. 2400/1, přechází komunikaci p.p.č. 3142, vede dál podél p.p.č. 2131/2 a 2131/4. Hranice se stáčí do údolí se železniční tratí Bečov nad Teplou – Rakovník, přechází železniční trať p.p.č. 3242, zde se stáčí k severu a vede podél p.p.č. 2128 k řece

Teplé, pokračuje k severu korytem řeky Teplá p.p.č. 3202 až k soutoku se Zlatým potokem, přechází silnici II/230 na Mariánské Lázně podél p.p.č. 3201, 2115, 3198 a pokračuje proti proudu korytem Zlatého potoka p.p.č. 3199. U střetu s p.p.č. 2085 se hranice stáčí západním směrem, vede podél p.p.č. 2085, 3197, 2054 a podél p.p.č. 3196 pokračuje kolem Zelené hory severovýchodním směrem. Přechází vodoteč p.p.č. 3200, pokračuje podél p.p.č. 2041, přechází p.p.č. 3194, a pokračuje podél p.p.č. 2022/2 k silnici p.p.č. 3190/1, kterou přechází. Pokračuje dál podél p.p.č. 2022/1, 3190/2, 1452, 1415/2, 1415/1, 1414, 1413, 1407, 1405, 1397, přechází komunikaci p.p.č. 3184 a pokračuje podél p.p.č. 1396/3, 3183/1, 1395, opět vede podél p.p.č. 3183/1, pokračuje podél p.p.č. 1394/44, 1394/28, opět podél 1394/44, vede podél p.p.č. 1394/13, 1394/4, 1039, 1037, 1036, 1035, 1034, 1033, 1029/1, 1028 a 1018. Kolem p.p.č. 962 a 958 klesá k silnici II/208 na Horní Slavkov p.p.č. 3182/1, kterou přechází. Dále přechází Dolský potok p.p.č. 3214 a pokračuje podél p.p.č. 954/2. Kolem p.p.č. 925 pokračuje dál opět k silnici II/208. Přechází tuto silnici p.p.č. 3182/2, obchází p.p.č. 934, přechází opět silnici p.p.č. 3182/2 a pokračuje dál podél p.p.č. 925. Vede kolem st.p.č. 499, pokračuje podél p.p.č. 3178/3, 3331/4, 3331/2 a podél silnice I/20 p.p.č. 3178/1 a 3331/1 pokračuje do výchozího bodu.

Hranice území památkové zóny je orientačně graficky znázorněna na mapě uvedené v příloze k tomuto opatření obecné povahy.

(Zpracováno podle právního stavu ke dni 17. 12. 2013.)

Článek 4 Účinnost

Toto opatření obecné povahy nabývá účinnosti v souladu s ustanovením § 173 odst.1 správního řádu patnáctým dnem ode dne jeho zveřejnění.

Článek 5 Poučení

Do opatření obecné povahy a jeho odůvodnění může podle § 173 odst. 1 správního řádu každý nahlédnout u správního orgánu, který opatření obecné povahy vydal. Proti prohlášení památkové zóny vydanému formou opatření obecné povahy nelze podle § 173 odst. 2 správního řádu, podat opravný prostředek.

Odůvodnění

A. Textová část

Ustanovení § 6 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, umožňuje část krajinného celku, který vykazuje významné kulturní hodnoty, prohlásit za památkovou zónu. Pro prohlášení památkové zóny je podle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon České národní rady č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, určující charakteristika významných kulturních hodnot území,

vymezení hranice památkové zóny, popis předmětu ochrany, stanovení podmínek pro stavební a další činnosti směřující k ochraně území a zvýšení kvality životního prostředí.

Opatření obecné povahy je v souladu s ústavním pořádkem České republiky, s Listinou základních práv a svobod a s Ústavou České republiky, respektuje obecné zásady ústavního pořádku České republiky a opatření obsažená v tomto opatření obecné povahy neporušují ústavní principy rovnosti v právech a zákazu retroaktivity.

Prohlášení památkové zóny formou opatření obecné povahy na rozdíl od dosavadní aplikační praxe vychází z doporučení pracovní komise Legislativní rady vlády – komise pro správní právo *k návrhu vyhlášky o prohlášení území vybraných částí krajinných celku za památkové zóny*. Pracovní komise ve svém vyjádření vychází z toho, že podle § 6 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, může Ministerstvo kultury po projednání s krajským úřadem prohlásit území sídelního útvaru nebo jeho části s menším podílem kulturních památek, historické prostředí nebo část krajinného celku, které vykazují významné kulturní hodnoty, za památkovou zónu a určit podmínky její ochrany, ale ustanovení výslovně neuvádí formu vyhlášky ministerstva ve smyslu čl. 79 odst. 3 Ústavy ČR. Výslovné zmocnění k vydání vyhlášky pak neobsahuje ani § 45 uvedeného zákona, a proto ji nelze vydat. Vzhledem k tomu, že prohlášení území za památkovou zónu svou povahou a obsahem po materiální stránce není podle názoru komise právním předpisem, ale spíše opatřením obecné povahy, neboť jde o správní akt s konkrétně vymezeným předmětem a obecně určeným okruhem adresátů, doporučuje tato komise vyhlásit památkovou zónu formou opatření obecné povahy podle části šesté správního řádu. Ministerstvo kultury pravomoc k vyhlášení památkových zón má a k vydání opatření obecné povahy se na rozdíl od vyhlášky podle ustálené soudní judikatury výslovné zákonné zmocnění nevyžaduje, postačuje pravomoc vydat závazný správní akt, který není ani právním předpisem ani rozhodnutím ve správním řízení. K dané problematice se pak vztahuje zejména náleží ÚS sp. zn. Pl. ÚS 14/07 ze dne 19. 11. 2008, který se přiklonil k materiálnímu pojetí institutu opatření obecné povahy, tzn. že není nezbytné výslovné zákonné zmocnění k vydání opatření obecné povahy, postačuje naplnění pojmových znaků (konkrétnost předmětu a obecnost adresátů) a pravomoc příslušného orgánu. Nutno dodat, že opatření obecné povahy je nový institut zakotvený ve správním řádu s účinností od roku 2006, přičemž Ministerstvo kultury od roku 2005 nepřistoupilo k vydání žádné vyhlášky o prohlášení území za památkovou zónu, až v roce 2014 na základě stanoviska pracovní komise Legislativní rady vlády prohlásilo nové památkové zóny právě opatřením obecné povahy.

Opatření obecné povahy není v rozporu se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z mezinárodních smluv ani obecně uznávaných zásad mezinárodního práva. Konkrétně se to týká mezinárodních smluv, ke kterým Česká republika přistoupila, jako je například Úmluva o architektonickém dědictví Evropy (publikovaná pod č. 73/2000 Sb. m. s.), Úmluva o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví (publikovaná pod č. 159/1991 Sb. m. s.) a Evropská úmluva o krajině (publikovaná pod č. 13/2005 Sb. m. s.). Pro prohlašování památkových zón nejsou v rámci Evropské unie stanovena jednotná pravidla, právní úprava je plně ponechána na pravomoci členských států.

Důvody k prohlášení památkové zóny

Základem pro vymezení území památkové zóny byl provedený terénní průzkum. Podkladem pro definování zásad urbanizace a hospodaření v území památkové zóny krajinného typu a navržení krajinářských, urbanistických a architektonických regulativů včetně definování

nedovolených zásahů v předmětných územích jsou závěry odborné pracovní skupiny, která byla ustanovena Národním památkovým ústavem za účelem zpracování podkladových materiálů pro návrh památkové zóny Bečovsko.

Účelem prohlášení památkové zóny Bečovsko je zvýšená ochrana kulturně historických hodnot souvislého území v okolí města Bečov nad Teplou, které se těmito hodnotami zařazuje mezi ojedinělé doklady kontinuálního utváření kulturní krajiny v symbióze s cennými přírodními útvary CHKO Slavkovský les se zcela mimořádnými pohledově panoramatickými hodnotami. Mezi prioritní cíle státní památkové péče patří ochrana dokladů o životě našich předků pro budoucí generace, v tomto případě se jedná o poznání historické lidské činnosti formující krajinu, jako jsou plužiny, terasy, opěrné a terasové zídky, trasy starých cest k zemědělským plochám i do okolních lesů, odpočívadla, kamenolomy a hliniště a vodní plochy včetně drobné architektury. V případě, že by nedošlo k prohlášení území za památkovou zónu, hrozilo by riziko, že se dostaneme do rozporu se zájmy státní památkové péče podle zákona č. 20/1987 Sb. i mezinárodních smluv, ke kterým Česká republika přistoupila, jako je například Úmluva o architektonickém dědictví Evropy, Úmluva o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví a Evropská úmluva o krajině.

Krajina Bečovska představuje ojedinělý doklad kulturní krajiny, kde jádrem hodnot je krajinná informace o tradičním měřítku osídlení. Jako nejviditelnější se zde profiluje areál národní kulturní památky hradu a zámku Bečov a městské památkové zóny Bečov nad Teplou. Velmi zajímavá je i vrstva druhé poloviny 19. a počátku 20. století s Bečovskou botanickou zahradou a doklady počátku turistiky a lázeňství.

Účelem prohlášení památkové zóny Bečovsko je zvýšená ochrana krajiny s kulturně historickými hodnotami souvislého území v okolí města Bečov nad Teplou a zavedení pravidel pro šetrné využívání a rozvoj krajiny.

Definování podmínek pro zásahy v rámci stavební a jiné činnosti (včetně hospodaření v lesích a na zemědělské půdě) v památkové zóně přispěje v praxi k lepší péči o kulturní krajinu, kterou v tomto případě představuje území Bečovska, a zejména ke zlepšení vynutitelnosti práva. Předejde se tak konfliktním situacím při projednávání investorských záměrů a záměrů stavebních úprav. Stávající forma výkonu památkové péče v územích s plošnou památkovou ochranou se nemění.

Charakteristika předmětného území

Území památkové zóny Bečovsko je ojedinělým příkladem kulturní krajiny s vlastní identitou, v níž se nacházejí rozsáhlé doklady kontinuální kulturní činnosti člověka. Mimořádná je zejména koncentrace památkových hodnot souborně vnímatelných v rámci zažitého historického panoramatu sídla a jeho bezprostředního krajinného zázemí. Komplex zastoupených památek obsahuje širokou škálu příkladů od areálu hradu a zámku, přes městskou památkovou zónu, až po unikátně dochované doklady hospodářského využívání místa a krajiny.

Základní ráz daného krajinného celku je utvářen údolím řeky Teplá, která pramení v blízkosti Mariánských Lázní a směřuje ke Karlovým Varům. Poměrně členité údolí řeky a okolních potoků na Bečovsku vytvořilo ojedinělé podmínky pro stavebně historický vývoj Bečova a jeho blízkého okolí. Ráz krajiny byl utvářen postupně v napojení na činnost člověka a především ve vazbě na vývoj hradu a zámku a města Bečov nad Teplou. Celý přírodní

a stavební komplex působí dnes jednotným dojmem a není výrazněji narušen negativním vlivem průmyslové stavební činnosti, či jinými stavbami. Vzhledem k historické situaci původní obchodní cesty nepůsobí rušivě ani průchozí silnice vedoucí z Plzně do Karlových Varů. Také obě železniční tratě Mariánské Lázně – Karlovy Vary a Bečov nad Teplou – Rakovník respektují členitost údolí a jsou dnes jeho neoddelitelným prvkem.

Důležitým aspektem dalšího komplementárního využití krajiny je pozvolné prosazování činností okrašlovacích spolků a počátků organizované turistiky, především v návaznosti na rozvoj lázeňství regionu a snahou vybudovat v Bečově nad Teplou vzdušné lázně – Luft Kurort. Tyto iniciativy je možné datovat do 19. a první poloviny 20. století.

Především od konce 18. až počátku 20. století vznikaly na území Bečovska mimořádné technické památky, které jsou dnes zastoupeny mimo jiné budovou bývalé přeprahací stanice, dodnes funkční stavbou bečovského nádraží, točnou na ruční pohon či výtopnou lokomotiv. Technickou památkou je i náhon, který procházel Bečovem až do 50. let 20. století a dnes je zachován v areálu Bečovské botanické zahrady, stejně jako tunel železniční trati a železniční mosty.

Přínosy památkové zóny pro region

Hlavním cílem prohlášení krajinné památkové zóny Bečovsko je ochrana organicky vyvinuté krajiny s rozsáhlými fosilními prvky, přičemž rozvoj místa lze sledovat od 13. století až do současnosti.

V lokalitě došlo poměrně rychle ve vazbě na zpřístupnění areálu hradu a zámku a Bečovské botanické zahrady k rozvoji cestovního ruchu a atraktivita prostředí vyvolává zvýšenou návštěvnost tohoto území. V současné době jsou v lokalitě podnikány kroky k vytvoření takových aktivit cestovního ruchu, které by nenarušily ráz kulturní krajiny, naopak by jej podtrhly a učinily z něj jedno z hlavních lákadel Bečovska. Předpokládají se přínosy ve vztahu k ubytovacím a stravovacím zařízením v dané oblasti a počítá se s jejich zkvalitňováním i rozšiřováním. Území památkové zóny je aktuálně zpřístupněno sítí turistické naučné stezky – tzv. Panoramatické stezky, která respektuje historická vyhlídková místa s ambicí poskytnout návštěvníkovi co možná nejkomplexnější zážitek z procházky zamýšlenou památkovou zónou Bečovsko. Bečov nad Teplou je napojen na standardní turistické značení KČT. Dále je zde vyznačena naučná stezka vedoucí na Šibeniční vrch. Zlatý vrch a jeho hodnoty prezentují další informační tabule.

Turismus má obecně relativně vysoké multiplikační efekty v území, a to zejména z hlediska zaměstnanosti. Vyhlášení památkové zóny by mělo umožnit rozšíření turistické sezóny a tím by mělo přispět minimálně ke snížení sezónní nezaměstnanosti v regionu, což pro region rozhodně bude znamenat přínos.

Dopady na lesní hospodaření ve vztahu ke kulturní krajině

V článku 2 Podmínky ochrany je v odstavci 2 uvedeno, že podmínky ochrany památkové zóny stanovené v odstavci 1 se nevztahují na lesní hospodaření, pokud se na dotčeném lesním majetku hospodaří podle schváleného lesního hospodářského plánu nebo lesní hospodářské osnovy. Tím je deklarován právní stav, který je poněkud nepřehledně kodifikován v právních

normách tak, aby bylo postaveno najisto, že lesní hospodaření nebude prohlášením znemožněno, protože ochrana kulturního dědictví není s hospodářskou lesní činností v rozporu. Podle § 14 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, je vlastník (správce, uživatel) nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo v ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace, nebo památkové zóny (§ 17), povinen k zamýšlené stavbě, změně stavby, terénním úpravám, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby, úpravě dřevin nebo udržovacím pracím na této nemovitosti si předem vyžádat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, není-li tato jeho povinnost podle tohoto zákona nebo na základě tohoto zákona vyloučena (§ 6a, § 17). Lesní hospodářské plány a lesní hospodářské osnovy jsou nástrojem cílevědomého hospodaření v lesích, podávají všestranný obraz o současném stavu lesů, určují na základě nejnovějších poznatků cíle a úkoly hospodaření v lesích, a to zejména z hlediska pěstování a ochrany lesů, těžby dříví a ostatních funkcí lesa. Ustanovení § 14 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb. se na lesní hospodaření nevztahuje, jak bude podrobněji vysvětleno níže, přičemž opatření obecné povahy nemůže mít větší právní sílu než zákonný předpis. Z dikce § 14 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb. a zaměření lesních hospodářských plánů, příp. osnov, je zjevné, že se nejedná o činnosti stavební apod. Nejedná se ani o úpravu dřevin ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb., protože termín „úprava dřevin“ je zde legislativní zkratkou s přesným výkladem, který lesní hospodaření nezahrnuje. V tomto případě je pojem „úprava dřevin“ poprvé použit v ustanovení § 6a odst. 1 a na dalších místech, kde se tento pojem používá [§ 14 odst. 2 a odst. 7, § 17 odst. 1, § 35 odst. 1 písm. h) nebo § 39 odst. 1 písm. g)] již tento obsah pojmu znovu vymezován není a pojem musí být používán v rozsahu a podobě tak, jak byl vymezen na místě prvního použití. Ustanovení § 6a odst. 1 předpokládá, že pojem úprava dřevin se vztahuje výlučně k veřejným prostranstvím, a že úpravou dřevin je pouze kácení a výsadba dřevin na těchto prostranstvích. Jinými slovy úpravou dřevin není „pěstování a ochrana lesů, těžba dříví a zachování ostatních funkcí lesa“ – bez ohledu na intenzitu ani jakýkoli zásah na dřevinách (včetně kácení a výsadby) na místech, která definičně nespadají pod pojem „veřejného prostranství“ – to vymezuje ustanovení § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto ustanovení zákona o obcích jsou veřejným prostranstvím všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení. Pojmově tedy veřejné prostranství není lesem, kdy pojem les je speciálně vymezen v § 2 písm. a) a b) zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů. Podle citovaných ustanovení lesního zákona se rozumí lesem lesní porosty s jejich prostředím a pozemky určené k plnění funkcí lesa, přičemž funkcemi lesa jsou přínosy podmíněné existencí lesa, které se člení na produkční a mimoprodukční. Pokud by tedy pod pojem „úprava dřevin“ mělo spadat i hospodaření v lesích, musela by se tato skutečnost promítnout do zmíněné legislativní zkratky, což se však nestalo a ani nebylo zákonodárcem zamýšleno.

Rovněž se nejedná ani o terénní úpravy, protože tento pojem je definován v zákoně č. 183/2006 Sb., stavební zákon, v platném znění, když § 3 odst. 1 uvádí, že terénní úpravou se pro účely tohoto zákona rozumí zemní práce a změny terénu, jimiž se podstatně mění vzhled prostředí nebo odtokové poměry, těžební a jim podobné a s nimi související práce, nejedná-li se o hornickou činnost nebo činnost prováděnou hornickým způsobem, například skladovací a odstavné plochy, násypy, závážky, úpravy pozemků pro zřízení hřišť a sportovišť, těžební práce na povrchu.

Na lesní hospodářské plány a lesní hospodářské osnovy mohou být kladeny požadavky památkové péče již ve fázi jejich zpracování, tak aby se předešlo případným nesrovnalostem při ochraně kulturního bohatství v průběhu vykonávání lesního hospodaření, a to na základě

ustanovení § 29 odst. 2 písm. b) zákona č. 20/1987 Sb., kde je uvedeno, že obecní úřad obce s rozšířenou působností zabezpečuje předpoklady pro komplexní péči o kulturní památky a nemovitosti, které nejsou kulturní památkou, ale jsou v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo v ochranném pásmu (§ 17), a v souvislosti s tím vydává jako dotčený orgán na návrh nebo z vlastního podnětu závazné stanovisko a poskytuje další podklady do řízení vedených jinými správními úřady než orgány státní památkové péče podle zvláštních právních předpisů.

Vzhledem k výše uvedenému, tedy k tomu, že lesní hospodaření nepředstavuje zásah do památkové podstaty území, nevznikají zde žádné náklady ani přínosy spojené s jeho realizací, neboť v daném případě nejde o vynětí z regulace, ale o výslovné deklarování skutečnosti (vymezené na úrovni zákonů), že právní regulace vyplývající z tohoto opatření obecné povahy nepřekračuje zákony danou mez ingerence památkové péče do hospodaření s lesy.

Ostatní

Opatřením obecné povahy jsou přímo dotčeny:

- Město Bečov nad Teplou, na jehož území se památková zóna rozkládá,
- orgány památkové péče, které jsou podle zákona příslušné k vydávání závazných stanovisek (Magistrát města Karlovy Vary, Krajský úřad Karlovarského kraje) a jejich nadřízené orgány (Ministerstvo kultury),
- fyzické a právnické osoby – vlastníci (správci, uživatelé) nemovitostí, stavebníci.

Nepřímo dotčeným subjektem je Národní památkový ústav, který jako odborná organizace zřízená Ministerstvem kultury zajišťuje podporu státní správy v oblasti ochrany zájmů památkové péče a příslušný stavební úřad, který vydává doklady podle zákona č. 183/2006 Sb. (stavební zákon).

Vydání opatření obecné povahy nemá výrazný finanční dopad na výkon státní správy. Zde je nutno vzít v úvahu, že vybraná část území města Bečov nad Teplou byla vyhláškou č. 476/1992 Sb., o prohlášení historických jader měst za památkové zóny, prohlášena za památkovou zónu. V rámci dotčeného území proto nedojde k dalšímu nárůstu požadavků na výkon státní správy. Co se týká zbývajících částí území, předpokládá se minimální nárůst požadavků na vydání závazných stanovisek.

Pokud se týká korupčních rizik, z praxe nejsou známé žádné korupční kauzy, které by se týkaly výkonu veřejné správy v oblasti státní památkové péče. V případě provázaného systému výkonu veřejné správy, který je založen na skutečnosti, že podklady pro vydávání závazných stanovisek vytváří odborná organizace, závazné stanovisko vydává orgán památkové péče a na jeho základě následně rozhoduje stavební úřad, vzniká poměrně malý prostor pro korupční jednání. Veškeré postupy správních orgánů jsou dostatečně upraveny související legislativou, nedochází ke koncentraci pravomocí, je vykonávána kontrolní činnost.

B. Grafická část

Grafickou část tvoří orientační mapa a podrobná mapa.

Orientační mapa území památkové zóny je uvedena v příloze k tomuto opatření obecné povahy.

Podrobnou mapu památkové zóny Bečovsko zpracuje odborná organizace památkové péče do 90 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto opatření obecné povahy. Kopie této mapy, které rozešle Ministerstvo kultury, budou uloženy u Ministerstva kultury, odborné organizace státní památkové péče, Krajského úřadu Karlovarského kraje, Magistrátu města Karlovy Vary a u Města Bečov nad Teplou, na jehož území se památková zóna nachází.

Vypořádání připomínek a námitek

Návrh opatření obecné povahy spolu s odůvodněním Ministerstvo kultury projednalo s dotčeným orgánem, kterým byl Krajský úřad Karlovarského kraje.

V souladu s ustanovením § 172 odst. 4 a 5 správního řádu bylo umožněno dotčeným osobám, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, uplatnit písemné připomínky a námítky k návrhu opatření obecné povahy ve lhůtě 30 dnů ode dne zveřejnění návrhu. Ve stanovené lhůtě nebyly u Ministerstva kultury žádné připomínky ani námítky podány.

V Praze dne 28. 8. 2014



.....
Mgr. Jiří Vajčner, PhD.
ředitel odboru památkové péče



Příloha k opatření obecné povahy č. 7/2014

Orientační mapa území památkové zóny Bečovsko

Krajinná památková zóna Bečovsko

1:22 000

Návrh hranice krajinné památkové zóny
digitalizace NPÚ ÚOP v Lokti - X. 2012

